

Grupa III Stokrotki (5-latki)
Temat tygodnia : „Dbamy o naszą planetę”

(20.04.2020 - 24.04.2020)

Drodzy rodzice i dzieci!

Witamy Was ponownie i zapraszamy do wspólnej zabawy!

*W tym tygodniu dowiemy się jak zadbać o naszą planetę Ziemię.
Przygotowałyśmy dla Was wiele ciekawych zabaw i zadań aby umilić Wam ten
trudny czas bez kolegów i koleżanek.*

*Na końcu zamieściliśmy kwiat z pięcioma płatkami. Każdego dnia pomalujecie
jeden płatek za zrobienie wszystkich zadań a na środku wpiszcie swoje imię. Pod
koniec tygodnia pokolorujcie go najpiękniej jak potraficie. Zbierajcie wszystkie
kwiaty, ponieważ zrobimy z nich kolorowy ogród jak tylko wrócimy do
przedszkola!*

*Chciałybyśmy dowiedzieć się czy podobają Wam się nasze zestawy zabaw i
ćwiczeń? Czy nasze prace plastyczne sprawiają ,że dobrze się bawicie?*

Jesteśmy bardzo ciekawe jak bawicie się w domu, jak malujecie, śpiewacie?

Bardzo za Wami tęsknimy!

*Wysyłajcie nam zdjęcia, pokazujące Waszą twórczość, dzielcie się z nami
Waszymi uwagami i jeśli macie jakiegokolwiek pytania to pytajcie. Poniżej
podajemy nasze adresy mailowe.*

eswider@spp3.sanok.pl, uniznik@spp3.sanok.pl, jfalek@spp3.sanok.p

Pozdrawiamy Was bardzo serdecznie i życzymy dobrej zabawy.

Wasze Panie

20.04.2020

Temat: „PLANETA ZIEMIA”

„Czym jest natura?” – burza mózgów.

Dzieci wysuwają swoje pomysły, prowadzimy rozmowę, wysłuchujemy każdej wypowiedzi.

Na koniec je podsumowujemy, a jeśli jest taka potrzeba, dodajemy własne wyjaśnienie.

„Natura czy człowiek?” Potrzebujemy ilustracje drzewa i narzędzi (załącznik poniżej).

Rodzic wysypuje na środek pokoju różne przedmioty. Dziecko bierze po jednym. Następnie kolejno kładzie przedmioty przy rysunkach drzewa (przedmiot stworzony przez naturę) lub narzędzi (wytwór człowieka). Za każdym razem wspólnie zastanawiają się, czy zadanie zostało wykonane poprawnie .

Przykładowe przedmioty:

Wytwory człowieka: reklamówka, piłka, książka, kredka, długopis, kartka, papierek po cukierku, łyżka, ścierka, gąbka, skarpetka, śruba, samochód zabawka, lalka, miś, puszka, butelka

Przedmioty naturalne: liście, gałązki, źdźbło trawy, cebulka, jabłko, kwiat, kora, słoma, siano, burak, ziemniak, kamień, orzech, bursztyn, muszelka, pióro itp.

„Czy to tu?” – zabawa ruchowa. Potrzebujemy: rysunki drzewa i narzędzi, różne przedmioty pochodzące z natury i wytworzone przez człowieka.

Zabawa ruchowa utrwalająca nowe informacje. Kładziemy po jednej stronie pomieszczenia rysunek drzewa, a po drugiej – narzędzi. Rodzic bierze do ręki jeden z przedmiotów z poprzedniej zabawy i unosi. Dziecko biegnie na tę stronę pomieszczenia, na której leży obrazek pasujący do podniesionej rzeczy.

„Człowiek i jego działanie” – Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat właściwych i niewłaściwych zachowań wobec środowiska. Dziecko wypowiada się na podstawie własnych doświadczeń. Rodzic kieruje rozmową tak, by dziecko wymieniło zachowania nie tylko negatywne, lecz także dobre dla Ziemi.

„Taki świat” – rozmowa na temat świata dookoła i zanieczyszczenia środowiska. Rodzic zadaje dziecku pytania:

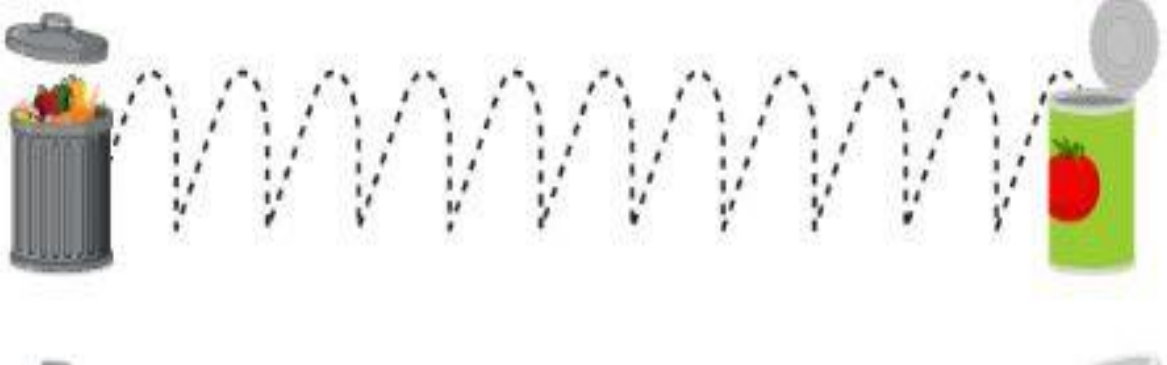
- Czy podoba wam się świat, w którym żyjecie?
- Co chcielibyście w nim zmienić?
- Co w tym celu trzeba zrobić?

„Jak człowiek zmienił świat?” – praca plastyczna.

Potrzebować będziemy : kartki, dowolne materiały plastyczne (farby, pastele, kredki, flamastry)

Dzieci otrzymują kartki oraz dowolne materiały plastyczne. Kartki przedzielają pionową kreską na pół. Po lewej stronie rysują środowisko naturalne, a po prawej – zmienione przez człowieka. Po skończeniu dzieci opowiadają o swoich pracach.

- Narysuj po śladzie.

21.04.2020

Temat: „DBAMY O ŚRODOWISKO”

„*Smutny widok*”- pogadanka.

Potrzebować będziemy : zdjęcia przedstawiające tereny czyste i zanieczyszczone (poniżej)

Prezentujemy zdjęcia przedstawiające tereny czyste oraz zanieczyszczone.

1) piękne widoki parków, lasów, łąk itp.,

2) śmieci i inne zanieczyszczenia, np. brudne rzeki, ścieki, dymy z fabryk, dzikie wysypiska śmieci, wycięte lasy.

Dzieci zastanawiają się, według jakiego kryterium podzielić obrazki na grupy. Następnie wyjaśniają, jakie kryterium wybrały i dlaczego.

„*Jak pomóc naszej planecie?*”– giełda pomysłów/ praca plastyczna.

Potrzebować będziemy : duży arkusz papieru, kredki.

Wywołujemy dyskusję zadając pytanie – Jak pomóc naszej planecie? Dzieci podają jak najwięcej pomysłów, a potem rysują swoje propozycje na dużym arkuszu papieru.

„Co by było, gdyby...” – rozwijanie twórczego myślenia. zadajemy pytania:

- Co by było, gdyby ludzie wyrzucali wszystkie śmieci na ulicę?
- Co by było, gdyby zabrakło czystej wody do picia?
- Co by było, gdyby dym tak zanieczyścił niebo, że nie dałoby się zobaczyć słońca?
- Co by było, gdyby wycięto wszystkie drzewa?
- Co by było, gdyby spłonęły wszystkie łąki?
- Co by było, gdyby nie było zwierząt?

Dzieci tworzą scenariusze i starają się udzielić odpowiedzi.

„Zagrożone” –Rozmowa na temat zwierząt zagrożonych wyginięciem.

Potrzebować będziemy : zdjęcia różnych zwierząt, w tym zagrożonych wyginięciem.

Rozkładamy na dywanie zdjęcia różnych zwierząt, wśród nich zagrożonych wyginięciem, takich jak goryl, tygrys, nosorożec, słoń, lampart, żubr, niedźwiedź. Dzieci najpierw podają nazwy wszystkich zwierząt. Następnie Rodzic odwraca obrazkiem w dół wszystkie zdjęcia zwierząt zagrożonych wyginięciem. Wyjaśnia dzieciom, że tych zwierząt jest już na świecie bardzo mało, bo ludzie na nie polują lub niszczą ich środowisko życia: wycinają lasy, zatrują wodę. Do słownika dziecka prowadzamy termin „zwierzęta zagrożone wyginięciem”.

Wprowadzenie litery Z, z:

Potrzebować będziemy : np. zdjęcia różnych zwierząt, w tym zebry.

Skupiamy uwagę dzieci na wyrazie ZEBRA i podajemy polecenia dzieciom:

- podziel ten wyraz na sylaby – ile ich mamy?
- Podziel ten wyraz na głoski – ile ich jest?
- Powiedz ten wyraz głośno
- Powiedz ten wyraz szeptem

Z E B R A

Na dywanie rozkładamy obrazki i prosimy, by dzieci wybrały spośród nich te, w których nazwie słychać głoskę Z.

Prezentujemy literę małą i wielką drukowaną (i pisaną jeżeli dzieci są zainteresowane).

z Z

z Z

- Do czego jest podobna wielka litera Z?
- Z czym wam się kojarzy?
- Czym się różni od małej?

Rozdajemy dzieciom gazety i prosimy aby dzieci zamieniły się w detektywów i w gazetach zaznaczyły ołówkiem litery Z (duże i małe).

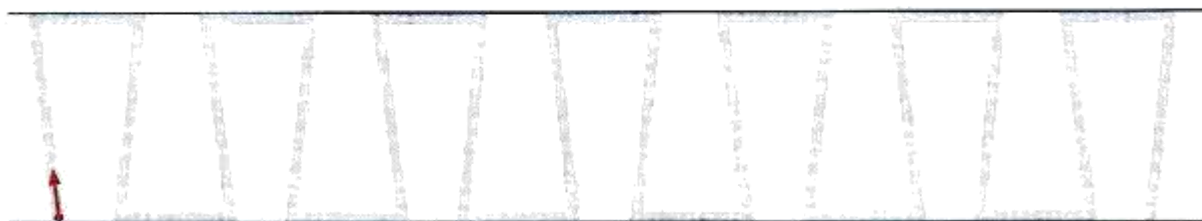
Zz

- Znajdź na ilustracji i pokoloruj lub otocz pętlami co najmniej pięć elementów, których nazwy zaczynają się głóską z.

- Narysuj szlaczek po śladzie.

„Spełnione życzenie zebry”: Praca plastyczna inspirowana fragmentem wiersza.

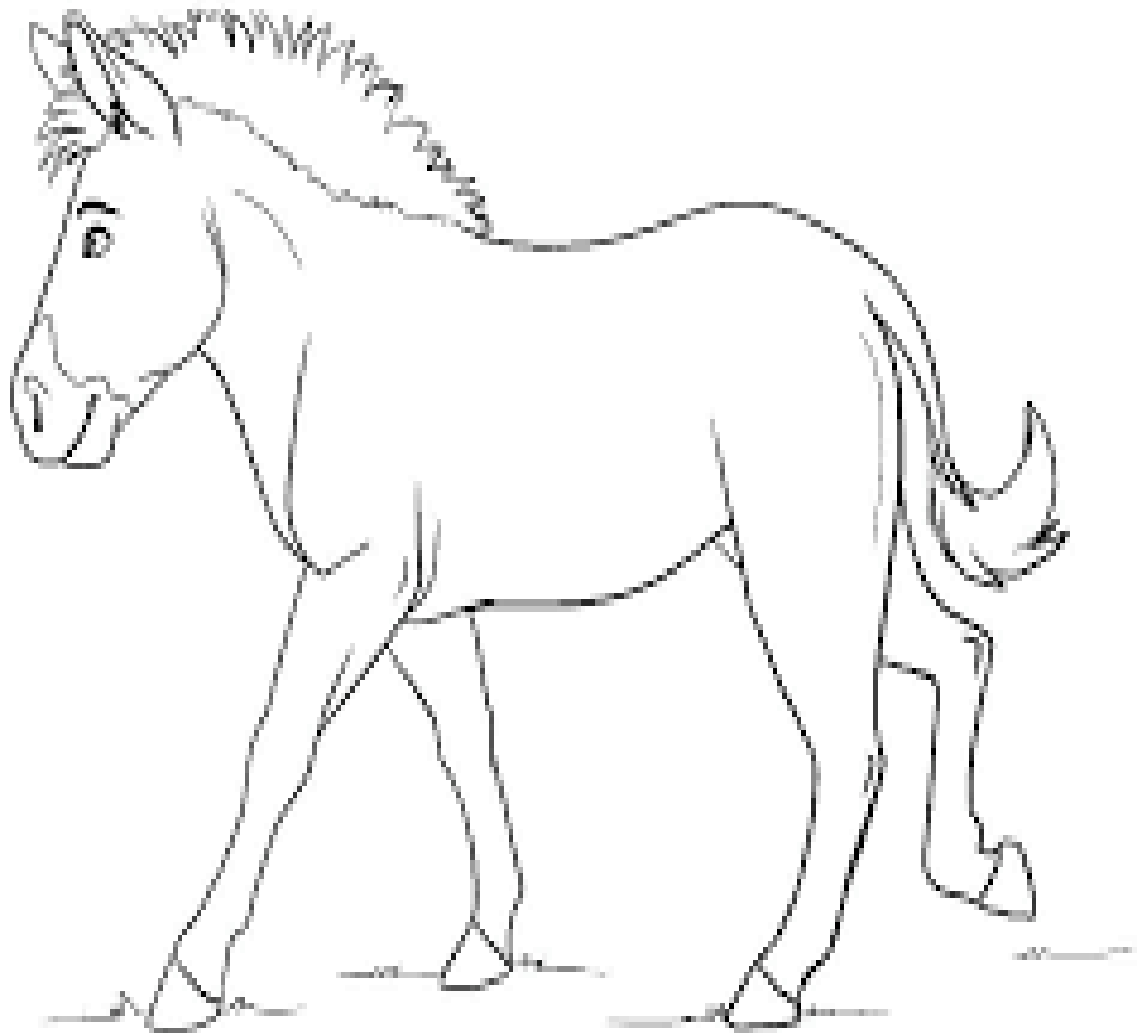
„Chcę mieć smugi kolorowe, Tu niebieskie, tam różowe.

Mam być pięknie ubarwiona, Jak papuga, nie jak wrona.

Grzywkę proszę na czerwono, A kopytka na zielono.

Zaś ogonek, choć cieniutki, W kolorowe chcę mieć nutki”.

Dzieci mają pokolorować rysunek w taki sposób, by bohaterka utworu wyglądała na nim zgodnie z życzeniem wyrażonym w wierszu

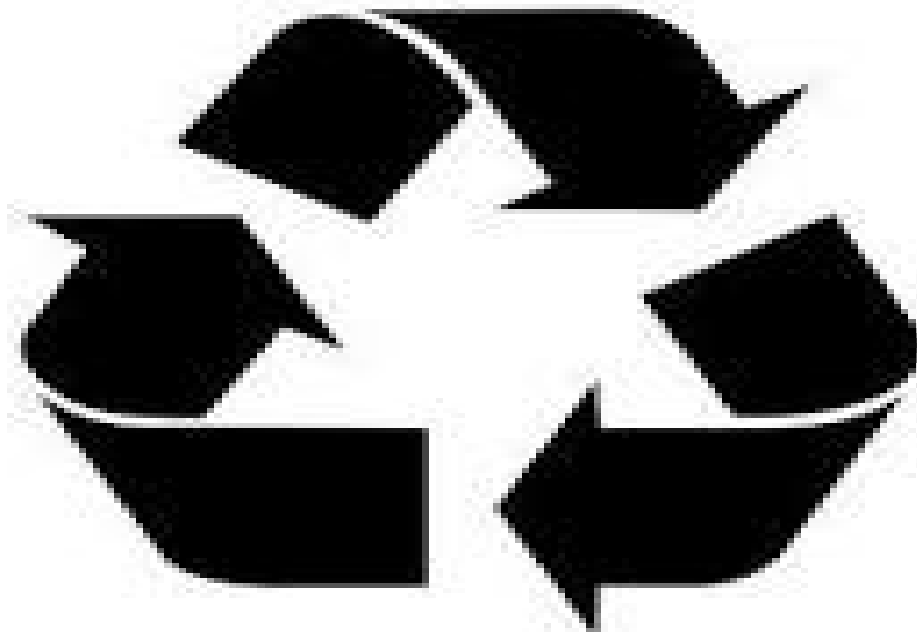

22.04.2020

Temat: „ŚMIECI”

„*Co to?*” - Zagadka z wykorzystaniem znaczka recyklingu do rysowania palcem po śladzie.

Pytamy dzieci: Czy wiecie, co oznacza ten rysunek? (Uwaga! Jeśli dzieci nie wiedzą, na razie nie wyjaśniamy, tylko przechodzimy do kolejnego zadania).

„*Recykling*” – burza mózgów. Dzieci próbują odgadnąć, co znaczy słowo „recykling”.

W razie potrzeby wyjaśniamy, że jest to zmniejszenie zużycia surowców naturalnych oraz ilości odpadów, przetwarzanie odpadów na coś, co można ponownie wykorzystać.

Film edukacyjny:

<https://www.youtube.com/watch?v=RV5IBJGAypY>

„Co z tym zrobić?” - Szukanie nowych zastosowań dla śmieci.

Potrzebować będziemy : Różne odpady: plastikowe i szklane butelki, gazety, rysunki dzieci z makulatury, kartony, opakowania po różnych produktach, sznurki, zepsute zabawki itp.

Wyrzucamy na środek pokoju różne przedmioty: plastikowe i szklane butelki, gazety, rysunki dzieci z makulatury, kartony, opakowania po różnych produktach, sznurki, zepsute zabawki itp. (ważne by powstała sterta śmieci). Tłumaczymy przy tym, że te rzeczy nie zmieściły się w koszu, bo jest ich tak dużo.

Pytamy dzieci - Co z tym zrobić?, a one podają swoje propozycje.

Pytamy , jak można ponownie wykorzystać te przedmioty - Jeśli dzieci znajdą zastosowanie dla któregoś przedmiotu, odkładamy go do osobnego kartonu, dzięki czemu zmniejsza się liczba rzeczy do wyrzucenia. Zwracamy na to uwagę dzieci. Wyjaśniamy, że z wielu rzeczy można stworzyć coś nowego, zamiast wyrzucać je do kosza. Wiele przedmiotów można również przetworzyć. Pokazujemy produkty wytworzone z przetworzonego plastiku, np. z butelek (grzebień, wieszak, reklamówki), z papieru (papier toaletowy).

„Kolorowe kosze”- Przypomnienie wiadomości na temat segregacji śmieci.

kosz zielony – szkło

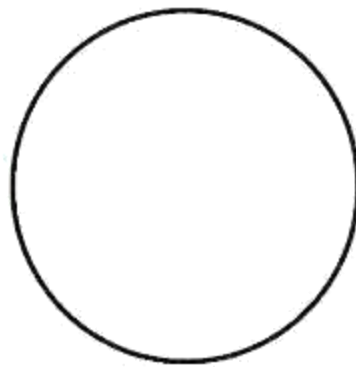
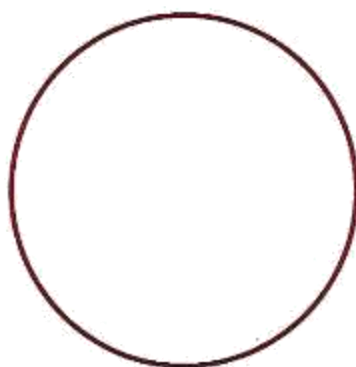
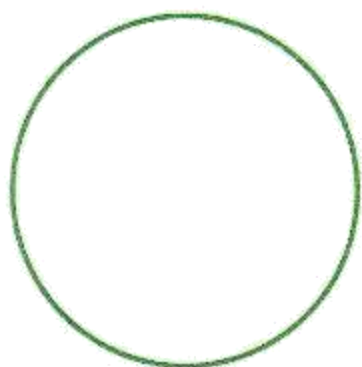
kosz czerwony – papier, plastik

kosz czarny – mieszane

- Zastanów się, do jakich koszy powinny trafić śmieci pokazane na rysunkach poniżej. Otocz pętlami w kolorze wybranego kosza śmieci, które powinny zostać do niego wrzucone.
- ★ W ramkach na dole strony dorysuj swoje propozycje odpadów pasujących do każdego kosza. Kolory ramek wskazują na rodzaj koszy, do których powinny trafić narysowane przez siebie śmieci.

Piosenka „Duszki, duszki” sł. Dorota Gelner muz. Aleksander Pałac

<https://www.youtube.com/watch?v=wUfDQQFMhII>

1. Żyją w lesie małe duszki,
które czyszczą leśne dróżki.

Mają miotły i szufelki
i do pracy zapał wielki.

Ref. Duszki, duszki, duszki leśne
wstają co dzień bardzo wczesnie
i ziewając raz po raz
zaczynają sprzątać las.

2. Piorą liście, myją szyszki,
aż dokoła wszystko błyszczy.

Muchomorom piorą groszki,
bo te duszki to czyścioszki.

Ref. Duszki, duszki, duszki leśne...

3. Gdy ktoś czasem w lesie śmieci,
zaraz duszek za nim leci.

Zaraz siada mu na rękę,
grzecznie prosi: - Nie śmieć więcej!

Ref. Duszki, duszki, duszki leśne...

„Jak długo?”- Zwrócenie uwagi na problem długiego rozkładania się niektórych śmieci.

Potrzebować będziemy : zdjęcia: wysypiska śmieci, smogu i dymu ze spalanych śmieci, śmieci rozrzuconych po łąkach, lasach, przy drodze, coś papierowego, metalowego i plastikowego, różne przedmioty (rysunek, ogryzek jabłka, reklamówkę, puszkę, plastikową butelkę, słoik itp.)

Dzieci próbują odpowiedzieć na pytanie:

- Co się dzieje ze śmieciami, które nie trafiają do odpowiednich pojemników?.

Początkowo dzieci dzielą się swoimi pomysłami, potem pokazujemy zdjęcia: wysypiska śmieci, smogu i dymu ze spalanych śmieci, śmieci rozrzuconych po łąkach, lasach.

Wyjaśniamy, że wiele śmieci rozkłada się bardzo długo. Opowiadamy o butelkach znalezionych w ziemi albo na dnie morza, które mogą mieć setki lat. Rozkładamy na dywanie kartkę papieru, kawałek metalu oraz plastiku – pytamy dzieci:

- Której z tych rzeczy nie zniszczą: deszcz, mróz, śnieg, woda, słońce?
- Które mogłyby najdłużej leżeć na dworze? (najkrócej papier, następnie metal – rdza, najdłużej plastik).

Wysypuje na środek pokoju różne przedmioty, np. pogięty rysunek, ogryzek jabłka, reklamówkę, puszkę, plastikową butelkę, słoik, papierek po cukierku, gazetę, skórkę od banana, chusteczkę higieniczną.

Podnosimy po dwa i prosimy, by dzieci odpowiadały na pytanie: Co dłużej?. Dzieci mają wybrać ten, który rozkłada się dłużej. Zwracamy uwagę dzieci, że część przedmiotów potrzebuje bardzo dużo czasu, aby zniknąć, a niektóre nie rozłożą się nigdy.

Jak długo rozkładają się poszczególne grupy śmieci?

pogięty rysunek (papier) – 1–6miesiący

ogryzek jabłka (bio) 1–5 miesięcy

reklamówka (plastik) – nawet 400 lat

puszka (metal) – 50 lat

plastikowa butelka (plastik) – 400–450 lat

słoik (szkło) – nigdy

papierek po cukierku (plastik) – 400 lat

gazeta (papier) – 6 tygodni

skórka od banana (bio) – rok

chusteczka higieniczna (papier) – 2–4 tygodnie

- Przyjrzyj się zdjęciom i zastanów się, które śmieci można ponownie wykorzystać do stworzenia nowych przedmiotów. Połącz te obiekty liniami z symbolem na środku.
- ★ Powiedz, czy wiesz, w jaki sposób można wykorzystać pozostałe rzeczy.

„Eko i nie eko”- zabawa ruchowa.

Dzieci stoją, rodzic odczytuje zdania, a dzieci oceniają, które z prezentowanych sytuacji są „eko”, a które nie.

Gdy usłyszą zdanie, które zakwalifikują jako opis sytuacji „eko”, mówią poniższą rymowaną i wykonują wskazane ćwiczenia:

To jest bardzo eko, (dzieci podskakują)

fantastyczny styl życia, (wyciągają ręce z uniesionymi kciukami)

każdy ekoludek (wskazują na siebie)

chwali taki sposób bycia. (rytmicznie klaszczą w dłonie)

Gdy ocenią, że dana sytuacja nie jest „eko”, mówią inną rymowaną i wykonują wskazane ćwiczenia:

Takie zachowanie strasznie mnie oburza, (dzieci tupią nogą i podpierają się rękami pod boki)

szkoda dla środowiska jest bardzo duża. (kreślą dwiema rękami przed sobą duże koło)

Złość i smutek ogarnia wszystkie ekoludki. (wskazują na siebie)

To wcale nie jest problem malutki. (kręcą głową i wykonują przysiad na słowa „problem malutki”)

Przykładowe zdania:

- Zosia wrzuciła pustą puszkę do kosza na szkło.
- Paweł na spacerze posprzątał po swoim psie.
- Ktoś wyrzucił śmieci do lasu.
- Pani wykorzystała ponownie wcześniej używane kartki.
- Kasia nie dokręciła kranu i wciąż kapie z niego woda.
- Dawid podczas zakupów zamiast plastikowych reklamówek używa toreb z materiału.
- Tata zaniósł stary telewizor do punktu odbioru elektrośmieci.

- Karol rozpakował lizak i rzucił papierek na ziemię.
- Asia podczas spaceru po górach zbierała śmieci na szlaku, by go oczyścić.
- Mama z Jankiem zbudowali z niepotrzebnych opakowań zamek dla rycerzy i księżniczek.

„Oburzony ekoludek” – praca plastyczno – techniczna. Wykonanie ekoludka.

Potrzebować będziemy: surowce wtórne: pudełka, plastikowe butelki, gazety, stare płyty, klej, nożyczki, taśma klejąca, kredki, flamastry.

Dzieci wykonują postać ekoludka. Dorysowują mu elementy twarzy. Zwracamy uwagę na odpowiednią minę odzwierciedlającą oburzenie. Swoje ekoludki dzieci umieszczają na tekturowym kartoniku, wśród przyklejonych do niego zgniecionych kulek z gazet, czyli śmieci.

Ps. Zdjęcia prac można przesyłać na e-mail nauczycieli

23.04.2020

Temat: „SMOG – CO TO ZA STWÓR?”

„Puste czy pełne?” - Doświadczenie wykazujące istnienie powietrza. Przygotowujemy dwie plastikowe butelki – jedną pełną wody, drugą pustą.

Pytamy dzieci, co jest w butelkach.

(Dzieci zapewne odpowiedzą, że w jednej jest woda, a druga jest pusta). Wyjaśniamy, że druga butelka również jest pełna, i demonstrujemy kolejne doświadczenie:

Zanurzamy drugą butelkę w misce z wodą i naciskamy jej ścianki.

Wydobywają się bąbelki powietrza. Wtedy pytamy, co było w środku. (powietrze)

„Komu jest potrzebne powietrze?” - mapa myśli.

Potrzebować będziemy : karteczki biurowe, kredki, duży arkusz papieru.

Dzieci rysują na niewielkich kartkach, komu potrzebne jest powietrze, a następnie wszyscy przywieszają swoje prace na jeden, duży arkusz papieru. Rodzice i dzieci wspólnie „odczytują” mapę myśli.

„Czy powietrze jest czyste?” – doświadczenie.

Potrzebować będziemy : latarka, duży arkusz papieru.

Obserwacja drobin kurzu w świetle latarki. Gasimy światło i zapalamy małą latarkę. Dzieci obserwują powietrze w snopie światła, próbują dostrzec drobinki zanieczyszczeń. Następnie dzieci wymieniają źródła zanieczyszczeń powietrza, a rodzic wypisuje je na dużym arkuszu papieru.

„Miasto” – praca plastyczna.

Potrzebować będziemy : gazety, nożyczki, klej, węgiel do rysowania/ ołówek .

Dzieci wycinają z gazet prostokąty różnej wielkości i nakleją obok siebie pionowo, tworząc miasto. Następnie nad nimi węglem lub ołówkiem rysują spirale – dym.

„Smog” – słuchanie opowiadania Agnieszki Frączek „Smog” z książki Sprężynek.

„Smog” Agnieszka Frączek

Bardzo długo wyjeżdżaliśmy z miasta. „Brum, brum!” dudniło nam w uszach. „Ti–tit, ti–tit!”, atakowało nas mimo szczelnie zamkniętych okien.

– Rany, jaki korek! – narzekał tata.

– Szybciej! – prosił Antek.

– Wolniej – prosiła mama.

– Nudzi mi się – jęczała Zosia.

– Pi... – popiskiwał pies.

– Daleko to jeszcze? – pytałem ja, Sprężynek.

Ale nasze słowa i tak zagłuszało nieznośne „Brum, brum, ti–tit!”.

Wreszcie – powolutku, koło za kołem – udało nam się wyjechać za miasto. I od razu zrobiło się weselej. Tata przestał narzekać na korki, mama przestała prosić, żeby tata zwolnił (dziwne, bo jechaliśmy teraz dużo szybciej niż w mieście), Antek przestał prosić, żeby tata przyspieszył, nawet Zosia przestała się nudzić. Z pobocza machały do nas czerwone dęby, żółte brzozy i zielone choinki, pies pochrapywał cicho, a Zośka nuciła jakąś przedszkolną piosenkę. Nawet słońce świeciło jakby trochę jaśniej.

– Od razu widać, że smog został za nami – cieszyła się mama.

– To tam był jakiś smok? – z wrażenia mało nie wypadłem z koszyka.

– Trzygłowy? – zawtórowała mi Zosia.

– Spokojnie, nie smok, tylko smog, głupty – roześmiał się Antek.

– A co to za różnica? – zapytała Zosia.

– Ten wasz smok jest zielony, ma trzy głowy, pazury, ogon i K na końcu...

– Czyli na ogonie?

– Zośka! – zbył siostrę Antek. I tłumaczył dalej: – Wasz smok pożarł barana nafaszerowanego siarką. Zgadza się?

– Tak... – odpowiedziała niepewnie Zosia, która chyba podobnie jak ja nie rozumiała, czemu ten

zielony potwór ma być „nasz”.

– Smog, o którym mówiła mama, też ma w środku trochę siarki. Ale na tym koniec podobieństw.

Bo mamie wcale nie chodziło o smoka, ale o smog, prawda, mamo?

– Prawda.

– Czyli chmurę pełną dymów i spalin – wtrącił tata.

– A skąd się biorą takie smoki?

- Smogi! – poprawił Antek. – Skąd? No z tej... Z tego... – plątał się.
- Pamiętacie te wszystkie samochody stojące w korku? – przyszedł mu z pomocą tata. – Potraficie sobie wyobrazić, ile one naprodukowały spalin.
- Mnóstwo.
- Właśnie: mnóstwo. A przecież powietrze jest zanieczyszczane nie tylko przez samochody, ale też przez fabryki, gospodarstwa domowe, przez... – przerwał nagle tata. – Zobaczcie, jaki paskudny dom!
- Rzeczywiście, z komina małego, żółtego domku wydobywały się kłęby dymu – gęstego, brązowo- czarnego i pachnącego chyba jeszcze gorzej niż smocza jama. Wdzierał się do samochodu, łaskotał nas w nosy i szczypał w oczy.
- A fe! – zawołała Zosia.
- Fe! – powtórzył za siostrą Antek i zakrył sobie nos szalikiem.
- Psik! – kichnął pies.
- Co oni palą w tym piecu? Śmieci? – zastanawiała się mama.
- Śmieci – potwierdził tata. – A paląc je, zatruwają powietrze, które i bez tego jest już bardzo zanieczyszczone – westchnął.
- A smog się cieszy – podsumował Antek.

Po przeczytaniu opowiadania zadajemy dzieciom pytanie:

- Co to jest smog?
- Czym różni się smog i smok?

Dzieci tworzą swoje definicje i wypowiadają je. Dokonujemy analizy głoskowej obu wyrazów.

Zapisujemy na kartce wyraz „smok” i „smog” – dzieci analizują zapisy, porównują je.

Następnie pytamy: Jakie są przyczyny smogu? Wyjaśniamy, że nie zawsze widać, że powietrze jest zanieczyszczone – przywołujemy wcześniejszy eksperyment z latarką.

Zabawy oddechowe z wykorzystaniem wiatraczków.

Dzieci kładą się na podłodze, podnoszą wiatraczki na wysokość głowy i dmuchają tak długo, jak długo rodzic puszcza melodie. Ćwiczenie ma na celu wydłużenie wydechu.

Instrukcja tworzenia wiatraczka:

<https://www.youtube.com/watch?v=xuz9EwXiu-o>

24.04.2020

Temat: „CO JA MOGĘ ZROBIĆ DLA ZIEMI?”

„*Kto i co może chorować?*” – burza mózgów.

Zadajemy pytanie, a dzieci wymieniają swoje propozycje.

Zachęcamy dzieci do wysłuchania wiersza Joanny Papuzińskiej *Chora rzeka*.

„*Chora rzeka*” Joanna Papuzińska

Śniła się kotkowi rzeka,

Wielka rzeka, pełna mleka...

Tutaj płynie biała rzeka.

Ale to jest chora rzeka.

Jak tu pusto!?

Drzewo uschło...

Cicho tak –

ani ptak,

ani ważka, ani komar, ani bąk,

ani gad, ani płaz, ani ślimak,

ani żadna wodna roślina,

ani leszcz, ani płoć, ani pstrąg,

nikt już nie żyje tutaj,

bo rzeka jest zatruta.

Sterczy napis: „Zakaz kąpieeli”.

Mętny opar nad wodą się bieli.

Chora rzeka

nie rzeka

tylko czeka, czeka, czeka...

Rozmowa na temat wiersza.

Zadajemy dzieciom pytania:

- Co się śniło kotkowi?
- Jak wyglądał świat w wierszu?
- Dlaczego tak było?
- Dlaczego rzeka była „chora”?
- Jak myślicie, co spowodowało, że rzeka „zachorowała”?
- Czy wodę można uzdrowić?

„Do czego potrzebna jest woda?” – mapa myśli.

Dzieci wymieniają pomysły. W razie potrzeby podpowiadamy.

„Ile wody?” – zajęcia matematyczne.

Pytamy dzieci, jak można policzyć wodę? Dzieci podają swoje pomysły. Pytamy, ile wody dzieci zużywają w ciągu dnia? Ile w ciągu tygodnia? Jak to można policzyć?

„Mycie zębów” – doświadczenie.

Potrzebować będziemy : przybory do mycia zębów, 2x miski, kubeczki

Podczas mycia zębów dzielimy się na dwie grupy (rodzice – dzieci , dowolnie albo przez losowanie lub wyliczankę).

Pierwsza grupa podstawi pod krany miski i podczas mycia zębów nie zakręca wody.

Druga grupa tylko moczy szczoteczki i zakręca wodę. Nalewa jej sobie trochę do kubka, płucze zęby i wypłukuje wodę do przygotowanej miski. Następnie mierzymy na różne sposoby (wymyślone wcześniej), np. kubkami, miarkami litrowymi, butelkami.

Porównujemy zużycie wody obu grup. Pytamy :

- Kto zużył więcej wody?
- Czy ta woda była potrzebna?
- Czy można jej jeszcze użyć?
- Do czego?

Podsumowanie: Należy zastanowić się czy zawsze potrzebujemy tyle wody ile zużywamy, czy możemy ograniczyć jej zużycie. Wodę należy oszczędzać, bo nie zawsze można ją ponownie użyć do picia, a wody pitnej na świecie jest niewiele, większość wody jest w oceanach i morzach, a ona jest słona i nie nadaje się do picia.

„Moja planeta” - Swobodna zabawa taneczna przy piosence .

Piosenka *Moja Planeta* wyk. Majka Jezowska

<https://www.youtube.com/watch?v=cZ-nwKdwPc4>

Moja planeta jest całkiem nie z tej ziemi
Moja planeta nie ma ceny
Moja planeta jest rano niewyspana
Moja planeta jest tam gdzie Ty i mama.

Moja planeta nie spadła tu z księżycy
Moja planeta to tajemnica
Moja planeta raz zimna raz przegrzana
Moja planeta jest tam gdzie Ty i mama.

SOS - to Ziemia woła ludzi
Jutro tlen już trudniej będzie zbudzić
SOS - ratujmy siebie sami
SOS - do siebie wysyłamy

Moja planeta miłości się nie boi
Moja planeta broń rozbroi
Moja planeta zna dobre obyczaje
Moja planeta nam wszystkim dłoń podaje

SOS - to Ziemia woła ludzi
Jutro tlen już trudniej będzie zbudzić
SOS - ratujmy siebie sami
SOS - do siebie wysyłamy

Tak to prawda...

- Jeśli poradziście sobie z zadaniami to pamiętajcie aby każdego dnia pokolorować jeden płatek kwiatka. Na środku wpiszcie swoje imię .Pod koniec tygodnia ozdóbcie obrazek najpiękniej jak potraficie. Zbierajcie wszystkie kwiaty, ponieważ jak wrócimy do przedszkola wspólnie zrobimy z nich piękny ogród

